ECLI:LV:AT:2023:0302.11200008822.6.L
Lieta Nr. 11200008822, SKK-184/2023
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2023. gada 2. martā

Senāts šādā sastāvā: senatori Aija Branta, Artūrs Freibergs, Inguna Radzeviča,

iepazinies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Zemgales apgabaltiesas 2022. gada 29. decembra lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmā daļa noteic, ka tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. pantā un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ.

Apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā lūdzis atcelt Zemgales apgabaltiesas 2022. gada 29. decembra lēmumu, iebilstot pret viņam noteikto sodu.

Kasācijas sūdzības iesniedzējs norādījis, ka apelācijas instances tiesa, atstājot negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu daļā par viņam noteikto sodu, nav ņēmusi vērā visus viņa atbildību mīkstinošos apstākļus, kā arī nav izvērtējusi viņa aizstāvja Kārļa Zundes lūgumu noteikt ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu.

Senāts konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā pamatā ir atkārtojis apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, kurus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Atstājot negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu, apelācijas instances tiesa atzinusi, ka, nosakot sodu apsūdzētajam /pers. A/, pirmās instances tiesa ir izvērtējusi Krimināllikuma 46. pantā noteiktos sodu ietekmējošos apstākļus.

Apelācijas instances tiesa konstatējusi, ka pirmās instances tiesa, nosakot /pers. A/ sodu, ir ņēmusi vērā, ka apsūdzētais ir atzinis savu vainu un nožēlojis izdarīto, kā arī izmantojis Krimināprocesa likuma 21. pantā noteiktās tiesības uz sadarbību, izvēloties vienkāršāka procesa veidu. Atsaucoties uz Senāta judikatūrā pausto atziņu, ka tiesību uz sadarbību izmantošana, izvēloties vienkāršāka procesa veidu, nav atzīstama par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli (*Senāta 2008. gada 21. aprīļa lēmums lietā Nr. SKK-232/2008, 11819005707*), apelācijas instances tiesa noraidījusi aizstāvja izteikto lūgumu to atzīt par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli. Apelācijas instances tiesa arī atzinusi, ka pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu pamatoti konstatējusi apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli – noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tāpat apelācijas instances tiesa atzinusi par pamatotu pirmās instances tiesas secināto, ka ar brīvības atņemšanu nesaistīta soda piemērošana /pers. A/ nesasniegs Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā noteikto soda mērķi.

Līdz ar to Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzībā minētie argumenti šajā daļā pēc būtības pauž viņa neapmierinātību ar apelācijas instances tiesas nolēmumā secināto un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Krimināprocesa likuma 569. panta pirmajā daļā noteikto. Tādējādi šajā daļā konstatējams Krimināprocesa likuma 573.[1] panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 573.[1] panta otrās daļas 2. punktu tiesa var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību, ja, izvērtējot kasācijas sūdzībā vai protestā minētos argumentus, nerodas šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā.

Apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā norādījis, ka viņam nav paziņots apelācijas instances tiesas sastāvs un nav izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu.

No lietas materiāliem konstatējams, ka atbilstoši Krimināprocesa likuma 559. pantā noteiktajam apsūdzētajam /pers. A/ nosūtīts paziņojums par krimināllietas izskatīšanas noteikšanu rakstveida procesā Zemgales apgabaltiesā 2022. gada 14. decembrī, paziņots tiesas sastāvs, kā arī izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu. Kopā ar lēmumu apsūdzētajam nosūtīts arī izraksts no Krimināprocesa likuma par apsūdzētā tiesībām apelācijas instances tiesā (*lietas 85. lapa*). Apsūdzētais /pers. A/ nav pieteicis noraidījumu tiesas sastāvam.

Līdz ar to apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzībā šajā daļā izteiktie argumenti nerada šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu. Turklāt izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā, jo minētie argumenti nav saistīti ar tiesu praksē nozīmīgu tiesību normu interpretāciju.

Pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu un 573.[1] panta pirmo daļu un otrās daļas 2. punktu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

A. Branta A. Freibergs I. Radzeviča